



Yusuf XODJIEV,
Guliston davlat universiteti doktoranti, PhD
E-mail: Yusuf.hoziyev@icloud.com

ToshDO'TAU prof. v.b, f.f.d M.Xakimova taqrizi asosida

OR-NOMUS TUSHUNCHASINING LEKSIKOGRAFIK TALQINI VA BADIY IMKONIYATLARI

Annotatsiya

Mazkur maqolada o'zbek xalqi tabiatiga xos axloqiy fazilatlar, jumladan, or-nomus ifodasi leksikografik dalillar asosida talqin qilingan. Shuningdek, or-nomus leksemasi va uning sinonimlari xalq ma'nnaviy mulkining ko'zgusi o'larqoq badiiy matnning ifodaviyligi, jozibasini ham ta'minlashga xizmat qilgan.

Kalit so'zlar: or-nomus, ma'nnaviy sifat, fe'l-atvor, konseptual mohiyat, leksikografik talqin, etimologik mazmun-mohiyat, yaxlit sistema, konnotativ sema.

ЛЕКСИКОГРАФИЧЕСКАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ И ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ ВОЗМОЖНОСТИ ПОНЯТИЯ ЧЕСТЬ

Аннотация

В данной статье на основе лексикографических данных трактуются нравственные качества, свойственные природе узбекского народа, в том числе проявление чести. Также лексема чести и ее синонимы как зеркало духовного достояния народа служили обеспечению выразительности и очарования художественного текста.

Ключевые слова: честь, нравственные качества, характер, понятийная сущность, лексикографическая интерпретация, этимологическая содержательно-сущность, целостная система, коннотативная сема.

LEXICOGRAPHIC INTERPRETATION AND ARTISTIC POSSIBILITIES OF THE CONCEPT OF HONOR

Annotation

In this article, the moral qualities of the Uzbek people, including the expression of honor, are interpreted on the basis of lexicographical evidence. Also, the lexeme of honor and its synonyms, as a mirror of the people's spiritual property, served to ensure the expressiveness and charm of the artistic text.

Key words: honor, moral quality, character, conceptual essence, lexicographic interpretation, etymological content-essence, integrated system, connotative scheme.

Kirish. Darhaqiqat, oila jamiyatning bosh bo'g'ini, asosi bo'lib, o'zbek xalqi madaniyati, mentalitetida, avvalo, oila xalqimizning azaliy qadriyatlari, an'analari hisoblanmish: halollik, or-nomus, mehr-oqibat, sadoqat, mehnatsevarlik, vatanparvarlik kabi insoniy fazilatlar evaziga barpo etiladi. Ayniqsa, o'zbek oilalarining mustahkamligi, muqimligi va manguligi ana shu ma'nnaviy an'analarga tayanganligi bilan bog'liq bo'lib, har qanday millatning o'zligini or-nomus, shaxsnинг mohiyatini esa oriyat darajasi belgilaydi. Shu ma'noda shaxsnинг ma'nnaviy sifati bilan aloqador birliliklar sirasida or, nomus, or-nomus hamda ularning barchasini birlashтирдиган oriyat so'zлari ifodалайдиган konseptual mohiyat markaziy o'rinni egallaydi.

Ma'lumki, o'zbek xalqi or-nomusli, diyonatlon ekanligi bilan ajralib turadi. "O'zbek xalqi tabiatiga xos bo'lgan mehr-oqibat, muruvvat, andisha, or-nomus, sharm-u hayo, ibo, iffat kabi betakror fazilatlar, bag'rikenglik, mehmondo'stlik, oqko'ngillik xususiyatlari ham xalqimiz fe'l-atvorini ifoda etuvchi ajoyib xislatlardir" [1].

Mavzuga oid adabiyotlar tahlili. Mazkur mavzuda zamonaviy o'zbek tilshunosligi va jahon tilshunosligida ayan qilingan ishlar mavjud emas. Bu tanlangan mavzuning yangiligi, dolzarbigidan darak beradi. Biroq "or-nomus" tushunchasi va uning ma'nodoshlari xalqimizning azaliy qadriyatlari, til va tafakkur yaxlitligi o'larqoq yuzaga keladigan lingvomadaniy, kognitiv va leksikografik tadqiqotlar uchun asosiy manba bo'la oladi. Shu ma'noda, mazkur mavzuda Yevropa ilm-fanida Aristotel, Kvintilian, J.Lakoff [2], E.Kassirer, A.Richards singari faylasuf va tilshunoslar, rus tilshunosligida V.N.Vinogradov, N.D.Arutyunova [3], V.N.Teliya [4], A.Chudinov, G.N.Sklyarevskaya [5], V.P.Moskovin [6], V.V.Krasnix, J.V.Krasnobayeva-Chyornaya [7], V.M.Savitskiy, X.Sargach [8] singari tanqli olimlar tomonidan o'rganilgan ishlardan foydalansak, maqsadga muvofiq bo'lardi.

Or-nomus konsepti insonga xos axloqiy, zaruriy fazilatlar sirasiga kirishimi hisobga oladigan bo'lsak, bunda o'zbek tilshunosligida antropotsentrlik aspektida o'rganishga doir Sh.Rahmatullayev, M.Mirtojiyev [9], M.Mukarramov, R.Qo'ng'uров [10], B.Umurqulov [11], N.Mahmudov, D.Xudayberganova [12], Sh.Maxmaraimova [13] singari olimlar, A.Yuldashev, F.Usmomonov, N.O'.Kobilov [14], U.E.Xolnazarov [15] kabi tilshunoslar tomonidan amalga oshirilgan izlanishlarga murojaat qilishimiz mumkin.

Ma'lumki, nomus so'zi birinchi ma'nosida or so'zi bilan sinonimik munosabatga kirishi: Or 1 O'ziga nomunosisib yoki ep ko'rilmagan ishdan, narsadan xijolat tortish, uyalish tuyg'usi; uyat, nomus. 2 Obro', faxr.

Sh.Rahmatullayev ham ushbu so'zlar etimologiyasi haqida fikr yuritganda, ular orasidagi o'zbek tilidagi farqlarga e'tiborni ko'p qaratmaydi. Bizning nazarimizda, ma'nodoshlilik lug'atlarida sinonimik qatordagi so'zlarning konnotativ sema asosidagi farqlanishiga darajalanish tamoyili asosida yondashish va so'zlarning ushbu qatordagi o'rnidan kelib chiqqan holda nisbiylik tamoyili asosida izohlar berilsa, maqsadga muvofiq bo'lar, har bir so'zning mohiyati so'laqloni ochilar edi.

Demak, nomus (or-nomus), or, oriyat, vijdon, diyonat so'zlarini o'zaro uyadoshi bo'lib, ular sirasida nomus, or-nomus, or, oriyat so'zlarini o'zaro sinonimik munosabatdadir. Vijdon, oriyat (nomus, or-nomus, or) va diyonat so'zlarini o'zaro sinonim deyish ham, izohlarda ishora qilish usulidan foydalanish ham maqsadga muvofiq emas. Vijdon leksemasi ko'p qo'llanuvchanligi va boshqa tillarda o'zining erkin muqobiliga egaligi, diyonat so'zi boshqalar uchun islonimy e'tiqodli xalqlardagi realiya ekanligi bilan xarakterlanadi, oriyat esa "ichki men" semalari bilan o'zaro farqlanadi. O'zbek tilida nomus birligi oriyat, or-nomus, or so'zlaridan gender belgiga egaligi bilan ajralib turadi.

Tadqiqot metodologiyasi. O'zbek tilshunosligida bu masalani yoritishtda leksikografik, tahliliy, tavsiyi, tasnifiy va konseptual usullar alohida muhimlik kasb etadi. Or-nomus ifodasi esa ma'noni kuchaytirish maqsadida ma'nodosh birliliklarning juftlashishidan hosil qilingan. Bu birliliklar nutqda "Nomus" konseptini voqeletaniradi.

"Nomus" konseptining mohiyati quyidagi freymlardan sintezlanadi:

nomus – kishining o'z obro'sini saqlash tuyg'usi;
nomus – uyat hissi;

nomus – qizning bokiralik holati.

Sh.Rahmatullayev tomonidan tartib berilgan etimologik lug'atda diyonat so'zi berilgan. Olim bu haqda shunday yozadi: "... Bu so'z dana fe'lining "lohiy kuchga sig'indi" ma'nosidan yasalgan ot bo'lib, "diniy e'tiqod" ma'nosini anglatadi. O'TILda bu so'z ma'nosining (I, 233) "vijdon, vijdonlilik, insof" tarzida izohlangani

to‘g‘ri emas, bunday izohlar O‘TILga “Tadjiksko-russkiy slovar” (TjRS, 129) dan ko‘chib o‘tgan. O‘zbek tilida diyonat so‘zidan diyonatlari, diyonatsiz sifatlari yasalgan” [16]. Buning sababi, bizningcha, ushbu lug‘atlar yaratilgan davrdagi mafkuraviy muhit va sharoit bilan bog‘liq bo‘lsa kerak. Zero, bu so‘z 2 tomli “O‘zbek tilining izohli lug‘ati”da xuddi shunday izohlangan [17], 5 jildli lug‘atga ham shunday o‘tgan va illyustrativ misollar bilan boyitilgan.

Sh.Rahmatullayevning fikrlariga qo‘srimcha ravishda aytilish mumkinki, “Узбекско-русский словарь” da bu so‘z ikki ma’noli leksema sisfatisiz izohlangan va birinchimma nosi “честность, добросовестность, совесть, честь” bo‘lsa, ikkinchi ma’nosini “религиозность, набожность, благосочетие” deb berilgan [18]. Nazarimizda, ushbu izoh har holda ijtimoiy lisoniy ongdagi holatni to‘g‘ri aks ettirgan. Zero, o‘zbek lisoniy jamiyatni dunyoviy davlat bo‘lganligi sababli keng qo‘llanishdagi diyonat so‘zining birinchimma nosi asosiy ekanligi shubhalni emas. Shunga ko‘ra, diyonat so‘zi birinchimma nosida vijdon, ikkinchi ma’nosida e’tiqod so‘zlar bilan ma’nodoshlik munosabatida bo‘ladi. Izohni esa “e’tiqodiy vijdon” (1) va “diniy e’tiqod” (1) deb berish maqsadga muvofiq bo‘ladi. Diyonat so‘ziga “vijdon, vijdonlilik, insof” izoh bo‘la olmaydi. Buning sabablari:

So‘z	Ma’nolar izohi	Ishora qilingan sinonimi
Vijdon	Kishining o‘z xatti-harakati, qilmishi, yurish-turishi uchun odamlar, jamoatchilik oldidagi mas‘uliyat hissi	diyonat, insof
Diyonat	Vijdon, vijdonlilik, insof	vijdon, vijdonlilik, insof
Oriyat	Diniy qonun-qoidalarga qattiq rioya etish	dindorlik, taqvodorlik
Nomus	Or-nomus; izzati nafs Uyat, sharm, or	or-nomus, izzati nafs uyat, sharm, or
	Kishining o‘z obro’sini ulug‘lash va ardoqlash his-tuyg‘usi Xijolar tortish his-tuyg‘usi Qizning pokligi	oriyat, diyonat, vijdon uyat-andisha, sharm, hayo, or bokiralik, iffat, qizlik

Berilgan so‘zlarni lug‘atdagi izohi asosida quyidagicha tasniflash mumkin:

to‘la izohlangan so‘zlar: vijdon, nomus;
qisman izohlangan so‘zlar: diyonat (2);
izohlanmay, sinonimlariga tenglashtirilgan so‘zlar: oriyat, diyonat (1);
sinonimlariga qisman tenglashtirilgan so‘zlar: diyonat;
izohdan so‘ng sinonimlariga ishora qilingan so‘zlar: vijdon (diyonat, insof), diyonat (vijdon, vijdonlilik, insof), oriyat (or-nomus, izzati nafs, uyat, sharm, or), nomus (oriyat, diyonat, vijdon; uyat-andisha, sharm, hayo, or; bokiralik, iffat, qizlik).

Dastlab so‘zlarning etimologik xususiyatlarini o‘rganamiz:
nomus – arabcha: “qonun; vijdon, diyonat; obro‘-e’tibor; iffat, bokiralik” (yun. nomos — qonun);
or – arabcha: uyat, sharmandalik, nomus; uyalish;
oriyat – arabcha: birovdan vaqtincha olingan narsa; qarzga berilgan buyum;

diyonat – arabcha: din, e’tiqod; diniy ta‘limot, ishoniш; vijdon – arabcha: ehtiros, his-tuyg‘u; insof, diyonat.

Demak, arab tilida vijdon so‘zi insof, diyonat so‘zlar bilan, or so‘zi uyat so‘zi bilan, nomus so‘zi qonun; vijdon, diyonat; obro‘-e’tibor; iffat, bokiralik so‘zlar bilan etimologik jihatdan sinonimik munosabatda bo‘ladi [20]. Bunda faqat diyonat va oriyat so‘zlar etimologik jihatdan ulardan tubdan farq qilib turadi.

“O‘zbek tilining sinonimlari izohli lug‘ati”da yuqoridaq so‘zlarning izohini kuzatanimizda quyidagi holatga duch keldik:

Nomus so‘zi berilmagan holda nomusli so‘zi hayoli, oriyatlari, andishali, iboli (149) so‘zlar bilan, uyat so‘zi nomus, sharm, hayo, or, oriyat, andisha, ibo, isnod so‘zlar bilan (206), vijdon so‘zi nomus (77) so‘zi bilan sinonimik qatorda berilgan. E‘tiborli jihatni shundaki, lug‘atda sinonimik qatordagibaracha so‘zlarga bitta umumiy izoh berilgan va ularning o‘zararo farqlariga qisman va ko‘p hollarda yuzaki to‘xtalingan. Masalan:

“UYAT, NOMUS, SHARM, HAYO, OR, ORIYAT, ANDISHA, IBO, ISNOD Izza hissi, xijolatlik, uyalish hissi. Uyat kengroq tushunchaga ega. Sharm, or, hayo so‘zlar yakka holda ham qo‘llanadi. Sharm, hayo so‘zlar ko‘pincha juft so‘z holida (sharm-

birinchidan, izohda so‘zning sinonimiga ishora qilish uning mohiyatini ochib bera olmaydi. Zero, mohiyatdagi bir xillik bittasining ortiqchaligini ko‘rsatadi. Mohiyatlar esa bir xil bo‘lishi mumkin emas;

ikkinchidan, ko‘rib o‘tilganidek, izohda diyonat va vijdon so‘zlarini tenglashtirishda subyektivlik ustuvorlik qilgan.

Tahlil va natijalar. Xalqning o‘zligini ifodalovchi or, nomus, andisha, ehtirom, vatanparvarlik, jasorat, poklik va muhabbat, halollik va nafsoniyat, g‘urur va iroda kabi milliy-mental xususiyatlari, milliy xarakterlari xalq ma’naviy mulkining ko‘zgusidir. Nazarimizda, “O‘zbek tilining izohli lug‘ati”da berilganidek, birinchi freymdagidagi mohiyat oriyat, diyonat, vijdon so‘zlar bilan to‘la muvofiq kelmaydi. Bunga leksikografik dalillar asosida amin bo‘lish mumkin. Qiyoslaymiz:

Oriyat 1 Or-nomus; izzati nafs 2 Uyat, sharm, or [19].

Vijdon Kishining o‘z xatti-harakati, qilmishi, yurish-turishi uchun odamlar, jamoatchilik oldidagi mas‘uliyat hissi, insoniylikning asosiy belgilariidan biri; diyonat, insof [19].

Diyonat 1 Vijdon, vijdonlilik, insof. 2 Diniy qonun-qoidalarga qattiq rioya etish; dindorlik, taqvodorlik.

So‘zlarning o‘xshash va farqli tomonlarini aniq va to‘la tasavvur qilish uchun ularni jadvalda kuzatamiz:

hayo) qo‘llanadi. Or so‘zi ham ko‘pincha nomus so‘zi bilan juft so‘z holida (or-nomus) qo‘llanadi. Shuningdek, or so‘zi ko‘pincha qilmoq, kelmoq so‘zlar bilan birga qo‘llanadi. Ibo kam qo‘llanadi. Andisha bu ma’noddada kam qo‘llanadi” [21, 205]. Bizningcha, isnod so‘ziga ushbu qatordan o‘rin berilishi to‘g‘ri emas. Zero, “O‘zbek tilining izohli lug‘ati”daunga shunday izoh keltiriladi:

Isnod [a. – tayanch, tirkak; dalil; manba; nisbat berish, taalluqli qilish] Uyatga yoki ta‘naga qoldiradigan, nomiga dog‘ tushiradigan ish; shunday ishdan bo‘ladigan (keladigan) uyatlari holat. Ha, bu isnodning bir chekkasi o‘qituvchilarga ham tegadi, butun maktabga tegadi! (H.Nazir, So‘nmas chaqmoqlar). Mastonbibining kelini bu yil ham planini bajarolmabdi, degan isnodni ko‘tarolasammi? (S.Ahmad, Qadrdon dalalar).

Isnod keltirmoq yoki isnodga qoldirmoq.

Uyat, nomus, ta‘naga qoldirmoq, nomiga dog‘ tushirmoq [22].

Ko‘rinadiki, isnod uyat emas, balki uyatni keltirib chiqaradigan, uyatga sabab bo‘ladigan ish. Yana aytilish mumkinki, nomusga tegadigan, sharm qilish lozim bo‘lgan, hayo yo‘l qo‘ymaydigan, kishi qiladigan, oriyat yo‘l bermaydigan, andisha, ibo to‘siq bo‘ladigan ish, amal isnod so‘zi bilan ifodalanadi. Qisqasi, nomus (sharm, hayo, or, oriyat, andisha, ibo) yo‘q holat isnodli holatni keltirib chiqaradi. Bu dalillar esa ushbu sinonimik qatorga uni kiritish ma‘qul emasligini ko‘rsatadi.

E‘tibor qilinsa, bu so‘zlar orasidagi farq qo‘llanishing zohiriy tomonlari (juft yoki yakka, kam yoki ko‘p) bilan cheklangan. Ma‘noddagi farqlarga ahamiyat berilmagan.

Xulosha. Kuzatishlarimizdan ma‘lum bo‘ladiki, ushbu tizimga kirgan so‘zlarning ma’no mohiyatini talqinida sinonimlariga ishora qilish ustuvorlik qiladi. Bu esa tavtolik izoh bo‘lib, so‘zlarining asl mohiyati ochilmay qolishiqa olib kelgan. Nazarimizda, ushbu so‘zlarini yaxlit sistema tarkibida qarab, tizimi yunosabatlari ochish, etimologik mazmun-mohiyati va qo‘llanish xususiyatlarini o‘rganish asosida tegishli leksikografik to‘xtamlarga kelish zarur. Bu “shaxs ma’naviy sifatlari” umumiyligi semali mazkur leksemalarning konseptual xususiyatlarini diskursiv o‘rganish, tahlil qilish uchun zamin bo‘lib xizmat qiladi.

ADABIYOTLAR

1. Ўзбек табиати. Ойина, 2023. 21.12. <https://oyina.uz/kiril/teahause/2667>
2. Лакофф Дж. Лингвистические гештальты // Новое в зарубежной лингвистике. Вып Х. – М.: Прогресс, 1981. – С. 350-368
3. Н. Д. Арутюновой; Общ. ред. Н. Д. Арутюновой и М. А. Журина. — М.: Прогресс, 1990. — 512 с.
4. Телия В.Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц. – М. 1986.
5. Скляревская Г.Н. Метафора в системе языка. – СПб. : Наука, 1993.
6. Москвин В. П. Стилистика русского языка. Теоретический курс / В. П. Москвин. – Изд. 4-е, перераб. и доп. – Ростов н/Д: Феникс, 2006.

7. Красных В.В. Коды и эталоны культуры (приглашение к разговор) // Язык, сознание, коммуникатив: Сб. статей. – М. МАКС Пресс, 2001. – С. 644.
8. Савицкий В.М. Лингвокультурные коды: к обоснованию понятия // Вестник Московского государственного областного университета. Серия: Лингвистика. – №2. – С. 57.
9. Миртожиев М. Лингвистик метафоралар таснифи//Ўзбек тили ва адабиёти. – 1973.4-сон. – Б. 34-37.
10. Кўнгурров Р. Ўзбек тилида тасвирий сўзлар. – Тошкент: Фан, 1978.
11. Умуркулов Б. Ўзбек бадиий насрининг лингво-услубий шакланиш асослари. Филология фанлари доктори (DSc) илмий даражасини олиш учун тақдим этилган диссертация. Тошкент, 2020. – Б. 271.
12. Худайберганова Д.С. Ўзбек тилидаги бадиий матнларнинг антропоцентрик талқини: Докторлик дисс. автореферати. – Тошкент, 2015. – Б.13.
13. Махмараимова Ш. Ўзбек тили метафораларининг антропоцентрик тадқики: Филол. фанлари док-ри дисс... – Самарқанд, 2020.
14. Кобилов Н. Тогай Мурод киссаларининг лингвопрагматик хусусиятлари. Филол. фанлари бўйича фалсафа док-ри дисс.. – Самарқанд, 2022. – Б. 141.
15. Xolnazarov U. Nasriy nuutqda metaforalarning lingvokognitiv, lingvomadaniy xususiyatlari (Tog‘ay Murod qissalarini misolida). Filol. fanlari bo‘yicha falsafa dok-ri diss.. – Termiz, 2023. – В. 145.
16. Раҳматуллаев Ш. Ўзбек тилининг этимологик лугати. II. Араб сўзлари ва улар билан ҳосилалар. – Тошкент: Университет, 2003. – Б. 107-108.
17. Ўзбек тилининг изохли лугати. 2 томли. 1-том. – Тошкент: Издательства «Русская язык», –1981. – Б.223.
18. Узбекско-русский словарь. - Тошкент: ЎзСЭ Бош редакцияси, 1988. – Б.120.
19. Ўзбек тилининг изохли лугати. 5 жилдли, 1-жилд. – Б.542.
20. Раҳматуллаев Ш. Ўзбек тилининг этимологик лугати. II. Араб сўзлари ва улар билан ҳосилалар. – Тошкент: Университет, 2003.
21. Ҳожиев А. Ўзбек тили синонимларининг изохли лугати. – Тошкент: – Б. 205.
22. Ўзбек тилининг изохли лугати. 5 жилдли, 1-жилд. – Тошкент: Ўзбекистон миллий энциклопедияси, – 2008. – Б.336.